

Bayer Zsolt: Önmagunk felszabadítása, vagy a KDNP-sek rémálma?

2016 február 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Az ellenz?k szerint minden alkalommal, amikor a melegházasságot legalizáló döntés születik valahol a világban, ezzel csak erodálódik egy olyan régi, jó intézmény, mint a házasság.

Hát mi lesz a következ?, hozzámehetünk a kutyánkhoz, egyszerre több emberhez vagy önmagunkhoz is? - teszik fel ilyenkor a kérdést, de arra ?k sem feltétlen számítanak, hogy van, aki az utóbbira igennel felel.

Pedig az önmagunkkal való házasság, azaz a szologámia támogatói pont ezt képviselik. A szologám kapcsolat lényege, hogy valaki életre szóló frigyre lép saját magával.

Az elmúlt években egyre er?söd? trend mögött több mint két évtizedes történelem húzódik: Linda Baker 1993-ban vette el saját magát. Azóta pedig egymást érik az önesküv?k.

A Vice több cikket is szánt az önházasságnak, ezek szerint f?leg a harmincas éveikben járó n?k házasodnak magukkal. Legtöbben az Egyesült Államokból, de akadtak már brit önházasodók is.

A szologám házasságot a világon sehol nem ismerik el, nem hogy egyházilag, de még jogilag sem, de ennek ellenére is létez? jelenségr?l van szó, évente tucatnyian döntenek úgy, hogy összekötik magukkal az életüket, és számuk csak egyre n?.

Els?re úgy hangozhat a dolog, mintha egy KDNP-s rémálmába csöppentünk volna. Pedig az önházasság mögött semmiféle ördöngösség nincs, egyszer? társadalmi változások hívták életre, és az önelfogadás egy ritka, de létez? eszköze lett.

Feln?nének, de a társadalom nem hagyja

Egy 2005-ben készült felmérés szerint az amerikai n?k 51 százaléka élházastárs nélkül, és ez az arány azóta csak n?hetett. A munkaer?piaci változásokkal párhuzamosan zajlott a jelenség társadalmi megítélésének alakulása is: míg az ötvenes évek végén volt olyan felmérés, ami szerint az emberek 80 százaléka gondolta azt az egyedülállókról, hogy vagy erkölcstelenek vagy betegek, azóta ez az arány is nyilván enyhült.

De nem elég gyorsan, legalábbis azok szerint a n?k szerint, akik úgy érzik, hogy még mindig nem ismerik el ?ket kell?en addig, amíg nem házasodnak meg.

Az elmélet egyik legismertebb képvisel?je, Sasha Cagen szerint még mindig a n?i feln?tté válás mérföldkövének számít, ha valaki megházasodik. Hiába a karrier és a tanulmányok, feln?ttnek t?nni a világ szemében egy házassággal kezd?dik. Az önházasság erre is válasz, igaz persze f?leg nem a külvilág felé, ahol a többség szemében biztos nem fog feln?ttebbnek t?nni az, aki magához megy hozzá. De az önmaga meger?sítésére vágyó fiatal n?knek sokat jelenthet az, hogy szimbolikusan, barátaik és ismer?seik körében letudnak egy ilyen a külvilág által sokra tartott életeseményt.

F?leg, ha korábban többször kapták magukat azon, hogy társadalmi nyomások és elvárások miatt vetették bele magukat olyan párkapcsolatokba, melyekben valójában egyáltalán nem voltak boldogok.

A szologám kiáltvány

Az önházasság pont ezzel szemben kínál kiutat és felszabadulást támogatói szerint. Kiutat a társadalom által ezer módon elvárt házastársi viszonyból, felszabadulást pedig önmagunk elfogadása és szeretete felé.

Cagen úgy tekint az önházasságra, mint tradicionális elfogadási és önmeger?sítési rituálék modern megfelel?je. Tíz évvel ezel?tt írt el?bb egy kiáltványt, majd egy könyvet a jelenségr?l, azóta pedig több tucatnyian kötöttek házasságot magukkal tanácsainak köszönhet?en.

Az egyik els? kérdés, amit mindg felmerül, hogy mi lesz akkor az önházasság után az ismerkedéssel és a

másokkal való összejövéssel.

"Az emberek azt hiszik, hogy az önházassággal az apácák életét választottam. De ha apáca vagy, a testedet Istennek ajánlod fel. Itt viszont magadhoz kötöd magadat. Azaz még mindig szerethetsz bárki mást is."

- mondja err?l Sophie Tanner, aki szintén önmagával házasodott össze. Azaz szó nincs arról, hogy ezzel kizárnád az életedb?l a többi embert, csak arról, hogy mindig tekintettel leszel magadra és a saját érdekeidre, miel?tt összejössz egy másik emberrel és magadra való tekintettel kivárhatod, amíg valaki igazán értékes jön szembe az életedben. Sophie élményeir?l és esküv?jér?l blogot is vezet, az önházasság iránt érdekl?döknek azt érdemes olvasni még.

Cagen szerint vannak férfiak, akik elfogadják és értik ezt, és vannak akik nem.

"Egy rakás n? kerül csapdába, mert elhiszik, hogy a kapcsolatok fájdalmasak és olyan emberrel kell együtt lenniük, aki nem adja meg nekik, amit szeretnének. Amikor összeházasodsz magaddal, gyakorlatilag felállítasz egy mércét, hogy milyennek kell lennie egy kapcsolatnak."

Az pedig, hogy az emberek tovább maradnak egyedül és kés?bb kötelezik el magukat valaki mellett, egyáltalán nem jelent feltétlen magányosságot és világtól való elszakítottságot. A New York Egyetem kutatója, Eric Klinenberg könyvet is írt a témáról, és többek között azt találta, hogy az egyedülél? emberek jellemz?en több id?t járnak társaságba, több id?t töltenek barátaikkal a megházasodott emberekhez képest.

Önmagunk szeretetének ünneplése

Egy másik önházasodót, a londoni Grace Geldert igazából az lepte meg, hogy világszerte mennyire elterjedt esküv?jének a híre. Ennek köszönhet?en értett meg egy csomó mindent a szologámia jelent?ségér?l. Mert egy ilyen gesztus egészen mást jelent a kényszerházasságok ellen küzd? feminista aktivistáknak Libanonban, és mást az amerikai n?knek, akik az önmagunk szeretetének megünneplését látják ebbe bele.

Számára az egész önházasság egy hatalmas önismereti kaland volt, látva a támogató és támadó reakciókat, rengeteget gondolkozott azon, mi a fontos az életében, hogyan látszódhat ? a külvilág felé és hogyan tud kapcsolódni másokhoz.

Geldert is elég könnyen el tudja képzelni, hogy az önesküv?k gyakoribbá váljanak, és id?vel kevésbé keltsenek megütközést. A meditáció egy formájának érzi az egészet, olyan önelfogadásnak, melyre meghívod barátaidat is, hogy tanúi lehessenek. Számára ez azért volt fontos, mert olyan típus, aki könnyebben vesz egy elkötelezettséget komolyan, ha annak voltak szemtanúi is. Barátai pedig gyakorlatilag számonkérik azóta, hogy jól bánik-e házastársával. Azaz magával.

"Ez annak az elismerése, hogy akár kapcsolatban vagy, akár nem, ha nincs jó kapcsolatod magaddal, az életed nem lehet teljes."

Az elméletnek persze rengeteg kritikusa van, leggyakrabban nárcisztikus, egocentrikus ?rültségnek és a tradicionális értékek rohadásaként értékelik mindezt, válságtünetként, ami jól megmutatja, hova jutott a világunk.

Ami mentén persze lehet moralizálgatni, csakhogy amíg egyre több fiatal n? dönt úgy, hogy nem kíván fiatalon házasodni, és egyre többen választják inkább az egyedüllétet, addig minden feltétel adott, hogy az önházasság egy elfogadottabb és elterjedtebb jelenséggé váljon." (444.hu)

Ugye nem nagyon nagy baj, ha azért hosszan nem elemzem ezt a kis remekm?vet. Ugyanis tényleg önmagáért beszél, és valóban benne van minden, amit err?l a mi világunkról tudni kell. Mindössze a cikk írójához, a szologámia jelent?ségét és elfogadásának szükségszer?ségét propagáló Horváth Bencéhez lenne néhány szavam.

Szóval, kedves Bence, hidd el, a legjobb „kiutat a társadalom által ezer módon elvárt házastársi viszonyból, felszabadulást pedig önmagunk elfogadása és szeretete felé" úgy találod majd meg, ha elkezdesz tornászni. Fokozatosan növekv? terhelést javaslok, és mindenekel?tt a lazításra kell összpontosítanod. Nagyon laza gerincoszlopra, derékra és csíp? ízületre lesz szükséged. Ezt pedig csak kemény munkával lehet megszerezni.

Napi minimum egy edzés, személyi edz? felügyelete mellett. És minden edzés végén ellen?rizni kell, mennyit fejl?dtél, mennyit lazultál.

Gyertyaállásban kell kezdeni, és a derék elengedése után a párhuzamosan tartott lábakat lassan közelíteni a föld felé. Mindezt addig kell folytatni és er?ltetni, ameddig könnyedén nem tudod el?bb lábfejeddel, majd már térdeddel is megérinteni a földet.

Ha ez már rutinszer?en megy, akkor ellenkez? irányban is el kell tudni lazulni. Egyenes állás, és el?rehajlás következik. Egészen addig, ameddig nem sikerül a fejedet gond nélkül hozzá érinteni a térdeidhez úgy, hogy közben a lábad egyenes marad.

Ha ezeken túl vagy, már közel az igazi szabadság.

Mert ett?l a képességt?l tényleg csak pár centi, és a nap bármelyik pillanatában, bárhol, és évszakoktól is függetlenül képes leszel leszopni saját magadat.

Ennél pompásabban pedig sem te, sem a hozzád hasonlók nem tudnátok megünnepelni önmagatok szeretetét!

Bayer Zsolt

Forrás: Bádog - Bayer Zsolt blogja

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló